

[Glensgaard.]

met frem til i 1972-priser. Jeg er ved et samarbejde med flere større entreprenørvirksomheder herhjemme kommet til det overslag, der anføres i den skriftlige begrundelse. Om det rigtige tal ligger midt derimellem, skal jeg lade være usagt. Når vi får denne redegørelse fra civilforsvaret, kan vi bedre vende tilbage til sagen. Det vigtigste er for så vidt, at der bliver taget hul på den.

Henning Jensen (S):

Jeg kan erklære mig helt enig med indenrigsministeren i, at dette spørgsmål har været gjort til genstand for mange drøftelser. Det er også rigtigt, at man er irriteret over, at sådan en bestemmelse skal bevares. Jeg skal ikke ved denne lejlighed gøre mig til talsmand for det rigtige i at bevare en sådan ordening, men vil blot spørge ministeren, om det ikke var rimeligt, at man fritager en række områder for denne sikringsrumsbeskyttelse. Her tænker jeg på f. eks. idrætshaller og svømmehaller, hvor man i forvejen fra ministeriets side opstiller nogle minimumskrav, som gør, at værdien af sikringsrummene er minimal, så minimal, at de faktisk ikke kan udnyttes, hverken som sikringsrum eller til andet formål.

Derfor lyder mit spørgsmål, om ministeren vil overveje at fritage idrætshaller, svømmehaller og andre lignende institutioner for bestemmelsen.

Indenrigsministeren (Jacob Sørensen):

Jeg vil tage det med i overvejelserne ud fra den betragtning, at det er så specielle områder, der er tale om her, at man bl. a. kunne løse problemet ved at lukke disse institutioner i en krigssituation og derved undgå en fordyrelse af byggeriet.

Kaj V. Andersen (V):

Vi har et civilforsvar, som i den lange fredsperiode, vi lykkeligvis har oplevet siden anden verdenskrigs afslutning, på en række områder har fungeret godt, og som også vil være funktionsdygtigt i en ny krisesituation i kraft af mobiliseringsdepoter, reserver af forskellig art, mobiliseringsmuligheder osv. Der er imidlertid ét felt, hvor man under ingen omstændigheder — det siger jo sig selv — kan improvisere, hvis det kommer til en ny krisesituation, og det er

opførelsen og indretningen og den fortsatte opbygning af sikringsrum for befolkningen.

Jeg tør ikke nævne noget procenttal, men det er relativt beskedent for det storkøbenhavn-område, hvor mange mennesker der overhovedet kan komme i forsvarlig sikring efter de kriterier, som indenrigsministeren så rigtigt nævnte er kriterierne for indrettelse af sikringsrum.

Jeg vil derfor gerne spørge indenrigsministeren, om ministeren — under hensyntagen til det resultat, der måtte komme ud af det undersøgelsesarbejde, der foregår — ikke fortsat først og fremmest vil tage hensyn til, at der bliver indrettet forsvarlige sikringsrum.

Vi arbejder her på meget lang sigt, og en vaklende indstilling og en indstilling, der skeler mere til en, skal vi sige populær fredsmæssig benyttelse af disse rum, vil være katastrofal på længere sigt.

Indenrigsministeren (Jacob Sørensen):

Jeg håber, at fortsættelsen af arbejdet på den måde, som de hidtidige regler har betinget, vil sikre os, at vi får de fornødne og tilfredsstillende sikringsrum, som vi rent økonomisk magter at gennemføre i øjeblikket.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Poul Boeg** (CD) til indenrigsministeren:

„Vil ministeren overveje at indføre en ordening, hvorefter amtsborgmestre og borgmestre vælges direkte ved afstemning blandt vælgerne i stedet for at blive valgt af medlemmerne af amtsråd og kommunalbestyrelser?“

(Spm. nr. 98).

Poul Boeg (CD):

Der er flere gode grunde til eventuelt at indføre den ordening, som mit spørgsmål lægger op til. For det første er det jo sådan, at personvalget ved et kommunevalg spiller en langt større rolle end ved et folketingsvalg. Man kunne godt tænke sig, at en vælger tilhørte ét parti, men alligevel var af den opfattelse, at et andet partis spidskandidat af helt personlige grunde, f. eks. den pågældendes redelighed, forhandlingsevne, leder-evner, erfaring, intelligens osv. osv., udpræ-